

Titlu original (eng.): Man-Hater

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
JORDAN PENNY

Femeia care urăște bărbații / Penny6 Jordan

Traducător: Irina Popescu-Tismana

București: Editura și Tipografia Alcris, 2019.

ISBN 978-606-736-307-4

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

III. Ioan Drăghici (Lector)

821.111. 31=135.1

Colecția „ROMANTIC “

PENNY JORDAN

Femeia care urăște bărbații

Traducerea și adaptarea în limba română de:

IRINA POPESCU-TISMANA

Editura și Tipografia
ALCRIS

EDITURA ALCRIS,
vă recomandă ultimele apariții din
colecția "ROMANTIC"

1066	Martha Vincent	-Prizoniera dragostei
1067	Mary Pearson	-Flacăra nestinsă
1068	Judith Hershner	-O scrisoare neprevăzută
1069	Beth Brookes	-Dorință sălbatică
1070	Anne Bellamy	-Învată să iubești din nou
1071	Theresa Dale	-Îmblânzirea scorpiei
1072	Caroline Farr	-Zeita soarelui
1073	Marilyn Mayo	-Trăind din amintiri
1074	Amanda Clark	-Planul lui Shannon
1075	Helen Ray	-Regina gheturilor
1076	Daisy Logan	-Serenadă pentru un înger
1077	Carol Bogolin	-O căsătorie salvată
1078	Paula Firth	-Inima bine păzită
1079	Carole Dean	-O ofertă de nerefuzat
1080	Sheila Holland	-Inimi zbuciumate
1081	Jenny Ranger	-Un nou început
1082	Denise Egerton	-O femeie cutezătoare
1083	Lynn Fairfax	-Sub protecția iubirii
1084	Katheleen Eagle	-La fel ca altădată
1084	Kathleen Eagle	-La fel ca altădată
1085	Stella Flint	-Cer roșu în zori
1086	Maysie Grieg	-Sfidând pericolul

Capitolul 1

Începea probabil să îmbătrânească, gândi Kelly obosită, în timp ce stingeă lumina în birouri. Pe vremuri lucra până seara târziu și părăsea serviciul cu mintea lucrând în continuare; se întâmpla atunci când deschisese agenția. Acum, când afacerea avea succes, simțea că-i lipsește atmosfera acelor timpuri.

Apăsă oftând pe butonul de la lift. Birourile se aflau într-un bloc impunător, proprietatea uneia din principalele companii de asigurare - clientă a ei. Agenția de publicitate pe care o înființase, înregistrase un asemenea succes, încât fusese în stare să negocieze un preț convenabil al chiriei. Unul din motivele pentru care lucrase astăzi până târziu era acela că-și petrecuse dimineața împreună cu contabilul, analizând cifrele de afaceri ale anului în curs.

Jan Carlisle fusese plin de admirație și o lăudase. Se pare că agenția înregistrase un profit record. "Ținând seama de

capitalul de la care ai pornit, ești într-o situație financiară foarte bună” spusese el.

Jan lucrase pentru firma care se ocupase de afacerile bunicului ei, el fiind cel care o anunțase ce avere lăsase acesta la moartea lui. Să se trezească moștenitoare la optsprezece ani fusese un șoc având nevoie de timp pentru a se obișnui cu ideea. Kelly nu visase niciodată că bunicii care o crescuseră într-o casă modestă, din afara Londrei erau posesorii unei asemenea averi.

La început, Kelly fusese prea copleșită, ca să-și dea seama de responsabilitatea pe care o avea. Doar mai târziu simțise nevoia să investească, pentru a dovedi că femeile pot fi la fel de capabile ca bărbații.

Atunci, de ce se simțea deprimată? În mod normal, ar fi trebuit să sărbătorească trei ani de la înființarea agenției și succesul ei, să nu se limiteze la o cină singuratică în apartamentul ei, mai ales după ce verificase cifrele din contractul Harding.

Afară, străzile nu mai cunoșteau traficul intens al orelor de vârf. Succesul însemna multă muncă... dar merita, se gândi Kelly, privindu-și în geamul unei vitrine silueta zveltă îmbrăcată în trenchi.

Agenția ei era una din cele mai bune din oraș, Kelly având reputația unui geniu în domeniu. Cele mai de seamă companii se întreceau să lucreze cu ea, Kelly știind că succesul se datora muncii și flerului său deosebit.

Atunci, de ce tocmai în seara asta, avea o asemenea stare de

spirit? De ce naiba ajunsese să-și pună întrebări despre modul ei de viață? Doar își alesese singură drumul, n-o forțase nimeni... După Colin, ar fi putut să continue la fel ca înainte: era o tânără bogată care n-avea nevoie să muncească. Munca era o formă de terapie, îi spusese Jan odată și Kelly nu era sigură dacă nu avusese dreptate. Atunci, de ce se simțea neliniștită? Avea douăzeci și șase de ani, era bogată, avea succes în afaceri. Arăta bine, era inteligentă și avea un mic cerc de prieteni. De ce naiba era nemulțumită?

Când ajunsese acasă, starea proastă de spirit o părăsise și descuie ușa cu un sentiment de ușurare.

Apartamentul fusese ales și decorat cu grijă, reflectând imaginea agenției. Pereții și covorul camerei de zi erau în tonuri de gri-albăstrui; două banchete acoperite cu mătase albă având între ele măsuța de cafea din lemn și sticlă, completau decorul.

Apartamentul era ca de obicei impecabil. Kelly fusese suficient de norocoasă ca să găsească o menajeră de prima mână, care în fiecare dimineață făcea o ordine desăvârșită. De obicei îi plăcea eleganța apartamentului cu mobilă italiană modernă, dar în seara asta se trezi gândindu-se la casa din Hampstead pe care o împărțise cu Colin; la fericirea pe care o trăise în puținele luni când îi proiectase decorațiunile, cu mult mai puțin elegante decât actualul apartament.

Ce-a fost a fost, își spuse ea hotărât, în timp ce pune

trenciul pe un umeras.

Mătasea bluzei îi reliefa formele sânilor, prea mari și în timpurile de început ale agentiei se simțise de mai multe ori jenată din cauza privirilor admirative ale clienților.

Personal, își considera trupul prea voluptuos; talia prea subțire în raport cu plinătatea pieptului, picioarele prea lungi. Dacă ar fi trebuit să găsească un cuvânt care s-o definească, ar fi fost „frapant”. De aceea, se îmbrăca întotdeauna astfel încât mai mult să-i acopere, decât să-i scoată în evidență formele. Părul era lung și negru și-l purta de obicei strâns într-o panglică.

Bunica ei îl peria în fiecare seară și lăsat liber, avea consistența și moliciunea mătăsii. Ar fi trebuit să-l scurteze, gândi ea scoțând fusta și punând-o pe umeras. Bărbații nu le luau niciodată în serios pe femeile cu care trebuia să încheie un contract, gândindu-se mai curând cum să le ducă în pat, dar Kelly descoperise că aerul distant, îmbrăcămintea clasică și stilul sever de coafură o ajutau să-și păstreze prestigiul.

Ziua o obosise mai mult decât se așteptase. Nu prea avea poftă de mâncare și tânjea să se urce în pat, dar mai trebuia să verifice niște cifre.

Când venea seara acasă, își schimba întotdeauna hainele - niciodată blugii sau maieurile pe care le purta când era cu Colin - dar în seara aceasta scoase din dulap un kimono de mătase viu colorat, pe care unul dintre clienți i-l făcuse cadou Crăciunul trecut.

Fondul bleu-azuriu îi puneă în evidență pielea albă și ochii de safir. Nu mai avusese vacanță de mult, gândi ea în timp ce înnodea cordonul, apoi îndepărtă ușorul machiaj de peste zi și-și peria metodic părul înainte de a se cuibări pe canapea, cu hârtiile pe care le adusese acasă.

Era cufundată în cifre, când auzi soneria. Se ridică nemulțumită, se duse la interfon și întrebă numele vizitatorului.

– Sunt eu, Kelly, Jeremy Benson.

Lui Kelly i se strânse inima auzind vocea familiară a soțului celei mai bune prietene. Nu-i plăcuse niciodată Jeremy când era logodit cu Sue iar în anii care urmaseră îl antipatizase și mai mult. Sue și cu Jeremy erau căsătoriti de șase ani, dar Kelly se îndoia că Jeremy rămăsese fidel acesteia măcar un an.

Sue și cu Kelly fuseseră împreună la școală, Sue era cea mai bună prietenă pe care o avusese, dar de când Jeremy îi spusese clar că-l atrage, Kelly făcuse în așa fel încât s-o vadă din ce în ce mai rar pe prietena ei, cu excepția ocaziilor când aceasta venea la Londra fără antipaticul ei soț.

Faptul că Jeremy îi cunoștea sentimentele și totuși persista să-i facă avansuri, o înfură pe Kelly la culme, întărindu-i convingerea despre bărbați și despre ce-i interesau pe aceștia.

Atât de trâmbițatele drepturi ale femeilor și egalitatea sexelor însemnau pentru ei „a dori” și „a lua” fără nicio preocupare pentru sentimentele sau dorințele lor.

De dragul lui Sue, nu-i spusese lui Jeremy cât de mult îl disprețuiește. Era un bărbat slab dar plin de pretenții, care o despărțise pe Sue de toate prietenele ei, încât rămăsese total dependentă emoțional de el, în timp ce el era liber să-și vadă de aventurile lui. Sue nu se plânsese niciodată de Jeremy și Kelly presupunea că nu-i cunoștea trădările. Îl iubea, îi repetase de atâtea ori lui Kelly, încât aceasta se îngrozea la ce s-ar întâmpla dacă descoperă adevărul. Nu avusese și ea o experiență care-i arătase ce efect îngrozitor poate avea o asemenea descoperire când ești îndrăgostită?

– Haide, Kelly, nu mă face să stau aici toată noaptea! Dă-mi drumul. Am un mesaj de la Sue.

Lui Kelly îi stătea pe limbă să-i ceară să-și lase mesajul și să plece, dar știa că Jeremy ar fi considerat un punct marcat în favoarea lui. Jeremy era conștient de aversiunea pe care i-o purta și departe de a se descuraja, părea că devenea tot mai insistent.

Dacă nu-l lăsa să intre, va spune că se teme de el. Kelly știa foarte bine ce-i poate pielea.

Strângând din buze nemulțumită, îi spuse să urce.

O privi admirativ, când se aplecă s-o sărute pe obraz, dar Kelly se îndepărtă imediat.

El păru mai curând amuzat.

– Aceeași Kelly, o ironiză el. Ce s-a întâmplat? Ți-e teamă de ce s-ar putea întâmpla între noi, dacă ți-ai da drumul? Nu te teme, bătrână domnișoară!

Comportamentul lui o enerva ca întotdeauna.

Îi turnă o băutură și se așeză în fața lui.

– Frumos te-ai aranjat aici, spuse Jeremy apreciativ, privind în jur. Sue habar n-are cum se decorează o casă, adăugă el disprețuitor, dar mai este problema banilor; orice este posibil când îi ai.

Două ținte atinse cu o singură lovitură, gândi Kelly cu acreală. Întâi o critică adresată prietenei ei, apoi faptul că ea era suficient de bogată ca să-și poată cumpăra „bunul-gust”.

– Mi-ai spus că ai un mesaj de la Sue pentru mine, îi aminti ea cu răceală.

– Nu-i așa că sunt binevenit? se plânse Jeremy cu un aer jignit.

Kelly era enervată mai ales știind cât de ușor o impresionează pe Sue o asemenea figură.

– Nu ne-am văzut luni de zile și acum abia aștepti să te descotorosești de mine.

– Am ceva de lucru.

Îi arată vrafal de acte de lângă ea.

– Ce faci în oraș? întrebă ea.

Jeremy era contabil și avea propria lui firmă la New Forest, unde și locuiau, dar era bine cunoscut că Kelly nu avea de gând să-și transfere afacerile la firma lui.

– O întâlnire de afaceri, zise el. Sue mi-a sugerat să te sun și să te văd. Vrea să-ți arate noua casă și îți propune să vii la noi pentru weekend. Stă cam prost cu moralul în acest moment... cu pierderea copilului și...

Sue voia să-i arate casa cea nouă pe care tocmai o cumpărase, sau Jeremy? se întreabă Kelly, dar ultima parte a propoziției lui Jeremy, îi aminti că prietena ei pierduse de curând sarcina pe care o dorise atât de mult. Avea muștrări de conștiință, pentru că în afara unui telefon, nu mai vorbise cu Sue de la tragicul eveniment.

– Ce s-a întâmplat? întreabă Jeremy, urmărind-o atent. Vrei să știi ceva? Ești imaginea perfectă a femeii care știe ce vrea. Biata Sue nu face nici cât o ceapă degerată pe lângă tine. Devine tot mai mult o gospodină plicticoasă și povestea cu copilul n-o ajută deloc.

„Doamne, ce cinic și lipsit de sensibilitate poate să fie!” Kelly ardea de dorință să-i spună că după părerea ei, Sue valora cel puțin cât zece ca el. Ar fi vrut să refuze invitația din cauza acestor comentarii răuvoitoare, dar ținea prea mult la prietena ei. Dacă ar refuza, nu se știe cum ar reacționa Jeremy. Era suficient de viclean să-i prezinte lui Sue, distorsionat lucrurile cum făcuse și cu alte prietene ale ei, Kelly n-ar fi putut să se disculpe spunându-i adevărul, mai ales nu acum, când Sue era atât de deprimată.

– O să vin, anunță ea scurt, dar acum trebuie să plec, Jeremy. Trebuie să termin ce am de lucru în noaptea asta... Se ridică în picioare în timp ce vorbea așteptând ca s-o

urmeze, dar el îi puse mâna pe coapsă, privind-o nerușinat. Kelly îl împinse furioasă, cuprinsă de dezgust.

– Bine, bine, am înțeles, dar o să fie și altă ocazie, Kelly, o preveni Jeremy. Nicio femeie, chiar și una ca tine, nu poate să ducă o viață de călugăriță. Ne vedem în weekend, adăugă el ironic în timp ce-i deschidea ușa.

După plecarea lui, Kelly se așeză pe sofa, furioasă. Doamne, aroganța sexului masculin! Ura atingerea lui Jeremy, care considera că avea dreptul s-o atingă, pentru că așa voia. Bărbații! Îi disprețuia pe toți! Frigidă, îi spusese Jeremy. Poate, avea dreptate. Și Colin spusese la fel despre ea. Colin! Închise ochii, incapabilă să oprească tremurul nervos care o cuprinsese. Doamne, va reuși vreodată să uite?

Pe Colin îl întâlnise imediat după moartea bunicului. Lucra în același birou cu Jon, ca stagiar. Se întâmplase când Jon îi anunțase moștenirea neașteptată. Fusesse atât de copleșită de veste, încât își pierduse capul și plecă în grabă de la birou. Colin fugise după ea pe stradă, să-i dea umbrela pe care o uitase.

Câteva zile mai târziu, primise un telefon de la Colin care o invita să iasă împreună. Se simțise din primul moment atrasă de el, încât acceptase cu plăcere.

Luaseră masa în oraș, apoi văzuseră un film. Colin o condusesese, cu vechea lui mașină, la casa bunicilor, unde ea mai locuia încă. O sărutase ușor de „noapte bună” și cu hotărâre și inima ei bătuse mai tare.

Șase săptămâni mai târziu, erau logodiți. La sfatul lui Colin, vânduse casa. El voia să aibă casa lor, dar rămăsese mută de uimire când o dusesese să-i arate casa din Hampstead pe care voia să-i propună s-o cumpere. Când Kelly protestase că este prea scumpă, el îi amintise că este foarte bogată și că oricum casa reprezenta o investiție pentru viitor, când intenționa să-și deschidă propria firmă. Kelly fusese de acord, cu toate că Jon șovăise când îi spusese.

Urmaseră câteva săptămâni nebune. Casa era veche și avea nevoie de consolidarea structurii de rezistență; Colin era mai tot timpul plecat și întâlnirile lor erau rare, rezumându-se la discuții despre casă și câteva săruturi fugare.

Kelly avea o mătușă care locuia în nordul Angliei, la Borders. Era de fapt mătușă tatălui lui Kelly și foarte în vârstă, iar Kelly îi promisese s-o viziteze. Discutase despre asta cu Colin și rămăsese hotărât să plece câteva zile, să se relaxeze înainte de nuntă.

– Ai muncit foarte mult la casă, scumpo, spusese Colin, așa că ai nevoie de odihnă. O să fiu oricum plecat la Birmingham, la celălalt oficiu. Dar înainte de a pleca, am pentru tine vreo două hârtii – nimic important. Le semnase între două săruturi, întrebându-se cum o să fie

viața ei cu Colin. Bunica o crescuse sever și, spre surprinderea ei, Colin n-o forțase să devină intimă, cum se așteptase. Îi simțise oare nervozitatea? se întreba ea în timp ce călătorea spre nord.

Se întorsese peste patru zile. Se bucurase de șederea la mătușă ei, care deși trecuse de optzeci de ani, era sănătoasă și în puteri.

Vorbiseră despre bunicii lui Kelly și despre tatăl ei, care fiind în armată, își pierduse viața în Irlanda de Nord, de o bombă care explodase într-o mașină. Mama lui Kelly era împreună cu el și fiica lor, care rămăsese orfană, fusese crescută de bunici. Avea doar patru ani când îi muriseră părinții și de-abia își aducea aminte de ei.

Căsătoria fusese discretă, doar la ofițerul stării civile, deși Kelly ar fi preferat o cununie religioasă. Nu plecaseră în luna de miere. Colin îi promisese s-o ducă mai târziu, după ce-și va susține examenele finale.

După o scurtă ceremonie și o mică recepție la un restaurant din Londra urmau să se întoarcă la casa din Hampstead. Fusese prezent și Jon, care o sărutase pe obraz, spunând că arată grozav.

Se întorseseră la casa din Hampstead seara. Începuse să se întunece și camera arăta plăcut când Kelly aprinsese lumina. Se simțea cam neliniștită. Colin urcase la etaj și ea se întrebase dacă să urce și ea să se schimbe sau să aștepte până când cobora el. Alungă gândul că el nu se comporta ca un îndrăgostit. Poate și el se simțea la fel de nesigur ca ea.